

Posudek bakalářské práce

Veronika Michaličová: Analýza zahraniční politiky USA prezidenta G. W. Bushe a Baracka Obamy v oblasti Iráku a Afghánistánu

Bakalářská práce Veroniky Michaličové má za cíl porovnání dvou zahraničněpolitických strategií amerických prezidentů G. W. Bushe ml. a B. Obamy pro politiku USA vůči Iráku a Afghánistánu. Autorka vysvětluje jejich odlišnou politiku rozdílným ideologickým zázemím obou prezidentů. Předpokládá, že unilateralismus Bushovy zahraniční politiky byl silně ovlivněn neokonzervativní ideologií, kdežto v případě Obamy sehrály důležitou roli vlivy myšlení liberálního. Po popisu těchto konceptů autorka postupně analyzuje podobu americké zahraniční politiky vůči Iráku a Afghánistánu u obou zkoumaných prezidentů. Autorce se sice podařilo částečně naplnit výzkumné cíle její práce, její text však také naráží na mnohá úskalí:

- 1) Při popisu ideologického zakotvení některých autorů dochází k jistému posunu. Není jasné, proč jsou Keohane, Doyle a Kant řazeni mezi „klasické liberály“, což je termín, který se spíše týká anglosaského liberalismu 19. století. Podobně je tak trochu zavádějící označovat Obamu jako klasického liberála (zejména v diskursu americké politiky).
- 2) V úvodu stojí, že bakalářská práce bude komparativní případovou studií, ale nijak není to, jak komparace bude probíhat, v úvodu (ani nikde jinde v práci) popsáno. Čtenář tak ztrácí možnost následně předkládané empirické informace o americké zahraniční politice koherentně uchopit a porovnávat je podle smysluplných kritérií. Není tak například jasné, proč se autorka věnuje některým aspektům amerických intervencí v Iráku a Afghánistánu, zatímco jiným nikoliv.
- 3) Už v úvodu autorka píše, že hledaným vlivem na rozdílné politiky Bushem ml. a Obamy jsou odlišné ideologické představy. Proč však tyto představy mají mít vliv na zahraničněpolitické představy (v porovnání s nějakými alternativními vysvětleními), není v práci nijak reflektováno.
- 4) Teoretická část práce de facto není plnohodnotnou teoretickou částí, neboť se zabývá rozbořením neokonzervatismu a liberalismu. To jsou koncepty, které jsou samozřejmě pro práci důležité, ale nejsou pojímány jako *teorie*, které by nějak obecně měly zahraniční politiku vysvětlovat. V prvním případě se jedná o ideologii vládnoucí administrativy a v druhém případě se jde o teorii mezinárodních vztahů, kterou můžeme zahraniční politiku popsat. Zde se samozřejmě nabízí zastřešit konkrétní strategie aktérů

americké zahraniční politiky nějakým typem konstruktivistického chápání mezinárodních vztahů, který vysvětluje změnu zahraničněpolitického chování pomocí proměn v národní identitě nebo ideologickém zakotvení rozdílných politických elit v daném státě.

- 5) Počet odborných zdrojů v práci považuji za dostačující, ale na podobný typ práce mi v práci schází větší zastoupení projevů nebo článků, jejichž autoři jsou samotní prezidenti.
- 6) V některých pasážích práce naráží na problém používání poměrně vágních termínů, jako je například Obamova „averze k válce“ aj. Má to znamenat, že za jeho prezidentství USA nepodnikaly žádné vojenské akce nebo se neúčastnily vojenských operací? Platila ona averze Obamovy administrativy pouze v Iráku a Afghánistánu, nebo se jednalo o typický rys americké zahraniční politiky i v jiných oblastech jejího působení?
- 7) Slabinou práce je dozajista její formální úprava a obecně vzato i jazykové podání. V práci se nachází řada pochybení jako například rozdílné velikosti písma, chyby v interpunkci, psaní velkých a malých písmen, překlepy ve vlastních názvech apod.

Jak je zřejmé z výše napsaného, své výzkumné ambice mohla práce naplnit pouze částečně. I přes výše zmíněné výtky vůči předkládané bakalářské práci ji považuji za naplňující nároky kladené na úspěšné zvládnutí tohoto typu závěrečné práce. Práci tedy doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 13. 1. 2020

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.